

Згідно з Конституцією України право на інформацію належить до прав і свобод людини, а розглядаючи інформацію з боку цивільного права – до особистих немайнових прав, а саме – до категорії прав, що забезпечують соціальне буття фізичної особи. Тобто, право на інформацію – це передбачена законом можливість збирати, зберігати, використовувати і поширювати інформацію.

Інформація ж поділяється на відкриту та інформацію з обмеженим доступом, яка в свою чергу поділяється на таємну та конфіденційну. Під нею розуміється інформація про фізичну особу, а також інформація, доступ до якої обмежено фізичною або юридичною особою, крім суб'єктів владних повноважень. Підставою для визначення інформації конфіденційною є бажання фізичної чи юридичної особи вважати певну інформацію про неї чи інформацію, що знаходиться у її володінні, конфіденційною.

Слід зазначити, що не вся інформація може відноситися до конфіденційної. Так, до конфіденційної інформації про фізичну особу належать, зокрема, дані про її національність, освіту, сімейний стан, релігійні переконання, стан здоров'я, а також адреса, дата й місце народження. Проте наявність за певних обставин обов'язку фізичної особи надавати інформацію про себе, зводить нанівець саме поняття «конфіденційність». Основними ознаками таємниці є властивість інформації, режим обмеженого доступу до неї третіх осіб, належність тій чи іншій особі, а також те, що її розголошення може завдати матеріальної чи моральної шкоди.

Що ж до конфіденційної інформації юридичної особи, то це інформація, яка міститься в договорах, контрактах, листах, звітах, аналітичних матеріалах, виписках з бухгалтерських рахунків, схемах, графіках, специфікаціях, інших документах, що фігурують в діяльності юридичної особи. Розголошення даних, що містяться в таких документах, може бути використано конкурентами і, відповідно, завдати економічної та іншої шкоди юридичній особі.

Одним із суттєвих проявів недосконалості інформаційного законодавства є відсутність чітких законодавчих критеріїв для визначення конфіденційної інформації, порядку та умов віднесення інформації до конфіденційної. Такі прогалини ускладнюють реалізації прав на інформацію.

Зокрема, 29 березня 2012 року Апеляційний суд м. Києва прийняв рішення за позовом фізичної особи до ПАТ «Комерційний банк «Надра». Суть полягала в тому, що банк оголосив співробітнику догану та звільнив з роботи. Підставою вважалось порушення правил зберігання конфіденційної інформації, яке виявлялось в тому, що співробітник виносив свій службовий ноутбук, на якому зберігались дані з обмеженим доступом за межі приміщення банку, а саме – зберігав вдома. В результаті суд визнав звільнення особи незаконним, тому що відсутній конкретний факт доступу до інформації третіх осіб, а ґрунтується лише на припущеннях.

Таким чином, будь-яка особа має повне невід'ємне право на особисту інформацію, яке повинне гарантуватись таємністю за бажанням особи. Тобто, якщо вона не хоче поширювати певні відомості стосовно свого життя, то абсолютно ніхто не вправі вимагати їх, окрім передбачених законодавством випадків. Разом з тим, як показує судова практика, не завжди реально довести факт порушення конфіденційної інформації, тому що часто відсутні чіткі докази для задоволення позову з приводу певних питань.

Одержано 17.04.2018

ПРЕДСТАВНИКИ НАЦІОНАЛЬНОЇ АКАДЕМІЇ НАЦІОНАЛЬНОЇ ГВАРДІЇ УКРАЇНИ

УДК 355.424.5

Артем Сергійович МАРТИНЕНКО,

курсант 313 навчальної групи інженерно-технічного факультету

Національної академії Національної гвардії України

Науковий керівник: заступник начальника кафедри експлуатації

та ремонту автомобілів та бойових машин Національної академії

Національної гвардії України кандидат військових наук Гончар Р. О.

ПІДХОДИ ДО МОДЕРНІЗАЦІЇ БРОНЬОВАНОЇ РОЗВІДУВАЛЬНО-ДОЗОРНОЇ МАШИНИ БРДМ-2 ДЛЯ ВИКОНАННЯ ЗАВДАНЬ ПІДРОЗДІЛАМИ НАЦІОНАЛЬНОЇ ГВАРДІЇ УКРАЇНИ ТА СПЕЦІАЛЬНИМИ ПІДРОЗДІЛАМИ МВС

На даний час броньована розвідувально-дозорна машина БРДМ-2 (далі машина) є на озброєнні підрозділів Національної гвардії України (НГУ) та підрозділів органів Міністерства внутрішніх справ (МВС). Вона активно використовується в зоні бойових дій та виконує широкий спектр службово-бойових завдань таких як: чергування та посилення вогневої потужності блок-постів, транспортування особового складу та матеріально-технічних засобів, супроводження та охорона колон на марші, посилення вогневої потужності взводних опорних пунктів, тощо. Безперечно БРДМ-2 розроблений у другій половині минулого століття є певним «аритетом» але досвід її використання в зоні бойових дій підтвердив її переваги, такі як:

- достатня вогнева потужність та бойовий комплект;
- економічність в обслуговуванні та експлуатації при значній їх кількості на озброєнні військ;
- зручне керування та маневреність, тощо.

В той же час ця невибаглива машина має ряд недоліків а саме:

- бензинову силову установку, яка має велику витрату пального;
- перегрів двигуна при високих температурах;
- слабкий бронезахист;

- малий моторесурс;
- незручність в посадці (висадці) бойового розрахунку.

Актуальність використання наявних БРДМ для виконання службово-бойових завдань підрозділами НГУ та спеціальними підрозділами МВС очевидна. Але при нескладній модернізації ми можемо отримати покращену за тактико-технічними, економічними показниками машину. Пропонуємо наступні напрями модернізації БРДМ-2:

- заміна бензинової силової установки російського виробництва на дизельний двигун Білоруського виробництва Д-245, що надасть нам збільшення моторесурсу та зменшення витрати пального. В результаті ми отримаємо на 1000 км економію 250 літрів палива. Перехід від бензину на дизельне паливо та сучасний, технологічний двигун;
- зняття бокових допоміжних коліс та обладнання бокових дверей для екіпажу та десанту з метою збільшення корисної площі та зручності десантування;
- наварювання захисних екранів, додаткового бронезахисту;
- оснащення сучасними оптичними приладами.

Таким чином, модернізація радянської техніки це стратегічно-розумний крок, з точки зору економіки та покращення показників бойової ефективності. Ця думка має право на життя та потребує обговорення фахівцями та подальшого дослідження в напрямку вдосконалення спеціальної техніки МВС.

Одержано 17.04.2018

УДК 355.426.4:351.742

Денис Миколайович ГАВРИЛЕНКО,
курсант 224 навчальної групи курсу № 1 факультету № 1
Національної академії Національної гвардії України
*Науковий керівник: доцент кафедри № 3 факультету № 1
Національної академії Національної гвардії України
кандидат військових наук Ковальов І. В.*

ТАКТИКА ДІЙ ПІДРОЗДІЛІВ НАЦІОНАЛЬНОЇ ГВАРДІЇ УКРАЇНИ ПРИ ЗАБЕЗПЕЧЕННІ ГРОМАДСЬКОЇ БЕЗПЕКИ ТА ПРИПИНЕННІ МАСОВИХ ЗАВОРУШЕНЬ

Національна гвардія України (далі – НГУ) є військовим формуванням з правоохоронними функціями, що входить до системи Міністерства внутрішніх справ України і призначено для виконання завдань із захисту та охорони життя, прав, свобод і законних інтересів громадян, суспільства і держави від злочинних та інших протиправних посягань, охорони громадського порядку та забезпечення громадської безпеки. Однією із основних функцій НГУ є участь у забезпеченні громадської безпеки та охороні громадського порядку під час проведення зборів, мітингів, походів, демонстрацій та інших масових заходів, що створюють небезпеку для життя та здоров'я громадян.

Під час виконання завдань підрозділами пропонується встановити для кожного з них свою зону відповідальності з охорони громадського порядку і підвищити самостійність, мобільність та автономність дій. Підготовку підрозділів до припинення масових заворушень здійснювати поетапно: спочатку у складі дрібних підгруп бойового порядку, потім відділень, взводів і в складі роти.

Також пропонується адаптувати тактику дій підрозділів НГУ до етапів протікання масових заворушень. Відходити від контактного способу витіснення натовпу. Використовувати переважно безконтактний спосіб та дії рейдових (маневрених) груп проти розрізненого і розподіленого по різних ділянках місцевості (вулицях) натовпу.

Спеціальні засоби застосовувати згідно Постанови Кабінету Міністрів від 25 грудня 2017 року № 1024 «Про затвердження переліку та Правил застосування спеціальних засобів військовослужбовцями Національної гвардії України під час виконання службово-бойових завдань», але комплексно, з витримкою необхідної безпечної дистанції (40–50 м). Шиккування бойових порядків здійснювати з урахуванням необхідної глибини для висування резервів та здійснення перегрупування сил.

Тож, пропонується розглянути різноманітні комбінації та варіанти використання автомобільної, броньованої та спеціальної техніки при забезпеченні громадської безпеки та припиненні масових заворушень.

Одержано 17.04.2018

УДК 354:340.133:340.134

Тарас Володимирович ШВИДЕНКО,
командир 234 навчальної групи курсу № 1 факультету № 1
Національної академії Національної гвардії України
*Науковий керівник: старший викладач кафедри № 3 факультету № 1
Національної академії Національної гвардії України Петік А. В.*

ОСОБЛИВОСТІ ОРГАНІЗАЦІЇ ТА ПРОВЕДЕННЯ СПЕЦІАЛЬНОЇ ОПЕРАЦІЇ З ЛІКВІДАЦІЇ АКЦІЙ МАСОВОЇ НЕПОКОРИ В УСТАНОВАХ ВИКОНАННЯ ПОКАРАНЬ

У відповідності із змінами до Закону України «Про Національну гвардію України» до основних функцій, що покладені на підрозділи Національної гвардії України (далі – НГУ) додана нова – участь у припиненні групових протиправних дій осіб, узятих під варту, засуджених, а також ліквідації наслідків таких дій в установах попереднього ув'язнення, виконання покарань (кризова ситуація).